

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **GLOBALFOL s.r.o.**, IČO 27712974
sídlem U Korečnice 2293, 688 01 Uherský Brod
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Mikulou
sídlem Chrástěšovská 1166, 763 12 Vizovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 31, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 17. 8. 2023, č. j. MPO 62189/23/61100/01000,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

- 1. Soud v této věci řeší otázku krácení dotace poskytnuté žalovaným.
- 2. Žalobkyně vyrábí obalové materiály. Na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace z 26. 10. 2020, č. j. MPO 601495/20/61400, se stala příjemcem dotace na projekt *Digitální transformace ve společnosti GLOBALFOL s.r.o.*, a to v rámci operačního programu Podnikání

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

a inovace pro konkurenceschopnost 2014-2020. Konkrétně se mělo jednat o dotaci v rozsahu 45 % způsobilých výdajů projektu ve výši 4 846 443,75 Kč.

3. V návaznosti na žádost o proplacení dotace z 26. 5. 2023, kontrolu žádosti a identifikaci dvou pochybení dospěl žalovaný k závěru o krácení části dotace. V souladu s § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (**zákon o rozpočtových pravidlech**), proto vydal opatření z 9. 6. 2023, č. j. MPO 60107/23/61100/ 61150, kterým výši dotace zkrátil na 3 594 220,92 Kč.
4. Pochybení měla spočívat jednak v nedodržení Podmínek pro výběr dodavatelů (**PpVD**), neboť žalobkyně nezveřejnila internetovou adresu profilu zadavatele ve Věstníku veřejných zakázek (**Věstník**), a to v souvislosti s vyhlášením výběrového řízení s názvem „Plně automatizovaný extruder na výrobu bublinkové folie“; za toto pochybení byla odpovídající část dotace krácena o 25 %. Druhé pochybení spočívalo v tom, že žalobkyně měla v rámci projektu splnit stanovené indikátory, konkrétně pořídit 18 technologií, pořídila jich však jen 17 (nebyla pořízena tiskárna pro tisk RFID štítků); za to byla dotace krácena o 20 %.
5. Proti opatření žalovaného podala žalobkyně v souladu s § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech námitky, kterým ministr průmyslu a obchodu (společně též jako **žalovaný**, samostatně jako **ministr**) v záhlaví označeným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**) nevyhověl a opatření potvrdil.
6. Žalobkyně se závěry žalovaného nesouhlasí v části týkající se krácení dotace kvůli nezveřejnění profilu zadavatele a domáhá se zrušení napadeného rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

7. V podané žalobě vznesla tři vzájemně provázané námitkové „okruhy“.
8. V prvním žalobkyně poukázala na ustanovení PpVD (bod č. 5) upravující náležitosti zahájení výběrového řízení a souvisejícího zveřejňování informací. Připomněla, že PpVD předpokládaly mj. zveřejnění internetové adresy profilu zadavatele ve Věstníku, a to za použití formuláře *Oznámení profilu zadavatele – formulář CZ05*. Žalobkyně nepochybně, že adresu profilu zadavatele takto nezveřejnila, tvrdí však, že se o to pokusila, v nabídce formulářů Věstníku však požadovaný formulář nenalezla. Následně se proto obrátila s dotazem na příslušný odbor žalovaného, který jí měl sdělit, že se zakázka chová jako zakázka malého rozsahu bez ohledu na její hodnotu; povinnosti související s Věstníkem se tak na ni nevztahují.
9. Podle názoru žalobkyně tak případné pochybení nemůže jít k její tíži. To s ohledem na nelogickou strukturu Věstníku (v němž formulář CZ 05 schází), zmatečné znění PpVD (odkazující na nedostupný formulář) a nesprávné vyjádření žalovaného ohledně povahy zakázky jako zakázky malého rozsahu. K tomu obecně dodala, že i kdyby jí bylo možné pochybení přičítat, jedná se o pochybení marginální, které nemohlo mít vliv na řádný průběh výběrového řízení.
10. Pod druhým žalobním bodem pak žalobkyně poukázala na neurčitost, vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
11. Třetí žalobní bod představuje obecnou argumentaci porušením základních zásad činnosti správních orgánů, konkrétně zásady legality, ochrany dobré víry, legitimního očekávání a materiální pravdy.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

III. Vyjádření žalovaného a další podání stran

12. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** setrval na důvodech napadeného rozhodnutí. Předně upozornil, že ačkoli žalobkyně proti tomuto rozhodnutí brojí v celém rozsahu, námitky vznáší jen k jednomu ze dvou důvodů krácení dotace.
13. Dále zdůraznil, že bod č. 5 PpVD hovoří zcela jasně o povinnostech zadavatele, vč. zveřejnění adresy profilu zadavatele pomocí formuláře CZ 05. Žalovaný přitom ověřil, že formulář je aktivní, provozovatel Věstníku mu potvrdil, že formulář je přístupný k podání i vyhledávání; případná změna provozovatele je pak nevýznamná, neboť se nijak formulářů nedotkla. Namítanou nelogickou strukturu Věstníku nemůže žalovaný nijak ovlivnit. Pokud žalobkyně namítala, že jí mělo být sděleno, že se na ni povinnosti související s uveřejňováním ve Věstníku nevztahují, zůstala jen u tohoto konstatování; nedoložila žádnou komunikaci s pracovníkem žalovaného. Pokud měla jakékoliv pochybnosti, mohla žalobkyně vznést dotaz formou depeše v rámci projektu. Žalovaný doplnil, že za dodržení podmínek dotace odpovídá příjemce (zadavatel), a zároveň odmítl, že by se jednalo o pochybení marginální. Účelem stanovení pravidel pro výběr dodavatelů je obecně zajištění určité úrovně zveřejnění, neuveřejněním profilu zadavatele mohlo dojít k ovlivnění hospodářské soutěže, jelikož někteří uchazeči se o zakázce vůbec nemuseli dozvědět.
14. K procentuální výši krácené části dotace poukázal žalovaný na dokument D12_2_M_Kategorizace sankcí, č. j. MPO 81059/19/61010/61000, s platností od 24. 10. 2019 (**Kategorizace sankcí**). Pochybení bylo podraženo pod bod č. 1, podle něhož je v takovém případě stanovena sankce ve výši 25 %. Sankce přitom byla uplatněna jen na doklad vztahující se k automatizovanému extruderu (tj. související jen s předmětným výběrovým řízením).
15. Pokud jde o druhý žalobní bod, žalobkyně dle žalovaného nic dalšího neuvádí, proto k němu jen stručně odmítl, že by napadené rozhodnutí tvrzenými vadami trpělo. Ministr se vyjádřil ke všem námitkám.
16. Žalobkyně rovněž nekonkretizovala namítané porušení základních zásad činnosti správních orgánů; podle žalovaného k jejich porušení nedošlo.
17. Ve své **replíce** žalobkyně poukázala na to, že se žalovaný blíže nevyjádřil k evidentně nejasnému znění PpVD. Bylo na něm, aby v PpVD poskytl informaci o tom, co dělat v případě formuláře, který se nenachází ve výčtu formulářů ve Věstníku; jinak postupoval nedbale. Absence formuláře nadto znemožňuje dodatelům si jej „vyfiltrovat“, formulář je tak pro ně neviditelný, což zpochybňuje argumentaci žalovaného vzhledem k možnému omezení hospodářské soutěže. Žalovaný se měl pokusit odstranit popsane nejasnosti, a pokud by přetrvaly, měl vůči žalobkyni uplatnit zásadu *in dubio pro reo*.
18. Žalovaný reagoval **duplikou**, v níž zdůraznil, že bod č. 5 PpVD zní zcela jasně; pokud ostatně žalobkyně nezpochybňuje, že povinnost uveřejnění nesplnila, lze dovodit, že této povinnosti porozuměla. Žalovaný nepostupoval nedbale. Odmítl rovněž, že by existovaly pochybnosti o skutkovém stavu; zásadu *in dubio pro reo* lze nadto uplatnit jen v trestním právu, nikoli u krácení dotace, kde nejde o „trestání“, není zde posuzována „vina“.
19. Žalobkyně soudu zaslala ještě **tripliku**, v níž poukázala na údajnou účelovost argumentace žalovaného. Prostý odkaz na „neviditelný“ formulář je neurčitý. Žalovaný výklad bodu č. 5 PpVD nepřipustně zjednodušil, a nezjistil tak skutkový stav, o němž nejsou důvodné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

pochybnosti. Žalobkyně doplnila, že zásada *in dubio pro reo* se uplatní i ve správním trestání, jímž se rozumí i krácení dotace.

IV. Průběh ústního jednání

20. Na ústním jednání konaném dne 21. 10. 2024 soud nejprve stručně zrekapituloval obsah soudního spisu a podání stran. Ty poté setrvaly na shora předestřené argumentaci. Žalobkyně zdůraznila, že žalovaný sice neodpovídá za nedostupnost formulářů ve Věstníku, tu si však měl při stanovení PpVD ověřit; jinak se jeho požadavek stal zmatečným. Podle žalovaného byla povinnost zveřejnění profilu zadavatele jasně specifikována.
21. Dokazování soud neprováděl. Strany nad rámec obsahu správního spisu, jímž se dokazování samostatně neprovádí, ani žádné důkazy nenavrhovaly.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou, splňující formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (**s. ř. s.**)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přičemž dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
23. Úvodem soud zdůrazňuje, že soudní řízení správní je ovládáno dispoziční zásadou, je to tedy žalobce(kyně), kdo kvalitou svých námitek určuje rozsah a hloubku soudního přezkumu; úlohou soudu není argumentaci domýšlet a v rozličných podkladech vyhledávat oporu pro jinak obecně vyjádřené žalobní námitky. Úkolem soudu je ve světle žalobních námitek (a pouze jen v tomto rozsahu a v odpovídající míře konkrétnosti) posoudit, zda žalovaný vypořádal námitky žalobkyně v souladu se zákonem. Míra podrobnosti rozsudku je tak dána především kvalitou a konkrétností žalobní argumentace [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (**NSS**) z 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015 - 31].
24. Tato východiska platí v první řadě ve vztahu k rozsahu, v jakém žalobkyně napadá závěry žalovaného. Soud výše předestřel, že jí byla vytýkána dvě různá pochybení, svými původními námitkami proti opatření žalovaného zpochybňovala obě. Nyní v žalobě ovšem brojí toliko proti jednomu z nich, soud se proto žádným způsobem nemůže zabývat otázkou (ne)splnění stanovených indikátorů.
25. Dále se uvedená východiska uplatní i na vznesenou žalobní argumentaci. Především pak na námitky třetího námitkového okruhu, jež zcela obecně napadají porušení vyjmenovaných základních zásad činnosti správních orgánů a pouze citují příslušná ustanovení správního řádu. Takový výčet ustanovení právního předpisu sám o sobě nesplňuje nároky řádného žalobního bodu (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud tedy tento výčet vnímá toliko v souvislosti s argumentací zpochybňující závěry o porušení PpVD a stanovenou sankci; vypořádá je proto společně. To konečně platí i pro námitky druhého žalobního bodu, neboť i otázka řádného zdůvodnění napadeného rozhodnutí, jak byla žalobkyní vznesena, úzce souvisí s vlastní podstatou věci, tedy posouzením porušení PpVD a stanovením sankce.
26. O těchto otázkách pojednal soud následovně.
27. Žalobkyně není veřejným zadavatelem, zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (**ZZVZ**), se proto na ni přímo neuplatní. Žalobkyně ovšem byla povinna postupovat podle

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

PpVD přijatých žalovaným (vzhledem k době vedení výběrového řízení ve verzi účinné od 28. 3. 2022), neboť předpokládaná hodnota zakázky na pořízení plně automatizovaného extruderu přesahovala 2 mil. Kč. Její postup tak *stricto sensu* nebyl zadávacím řízením, ale řízením výběrovým; řídil se proto jen PpVD a v míře, v jaké tato pravidla odkazovala na ZZVZ, rovněž tímto zákonem.

28. Podle žalovaného žalobkyně nedodržela postup při vyhlášení výběrového řízení, předpokládaný PpVD. Konkrétně měla porušit bod č. 5 PpVD, který stanovil:

*Výběrové řízení musí být zahájeno zveřejněním oznámení na **profilu zadavatele**.*

Profilem zadavatele se rozumí elektronický nástroj sloužící k uveřejňování informací a dokumentů definovaný § 28 odst. 1 písm. j) a analogicky § 214 ZZVZ, který splňuje náležitosti vyhlášky č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele. Internetová adresa profilu zadavatele se povinně uveřejňuje ve Věstníku veřejných zakázek (dále jen „VVZ“). Zadavatel si nejprve založí profil a poté zveřejnění internetovou adresu profilu zadavatele ve VVZ (použije se Oznámení profilu zadavatele – formulář CZ05).

29. Žalobkyně sice měla profil zadavatele zřízen, ten ovšem neuveřejnila ve Věstníku, jak citovaný bod požaduje. Její pochybení žalovaný podřadil pod bod č. 1 Kategorizace sankcí, který upravoval pochybení spočívající v *Neuveřejnění/neodeslání oznámení o zahájení zadávacího řízení/výzvy k podání nabídky požadovaným způsobem dle ZZVZ nebo neoprávněné přímé zadání nebo protiprávní jednací řízení bez uveřejnění*. Standardně za takové pochybení zmíněný dokument předpokládal sankci ve výši 100 % (písm. a); pokud bylo dodrženo uveřejnění alespoň na vnitrostátní úrovni způsobem zajišťujícím přístup k informacím podnikům z jiných členských států, pak 25 % (písm. b).
30. Soud dále předesílá, že problematikou krácení dotací v důsledku (řádného) nezveřejnění profilu zadavatele ve Věstníku se již opakovaně zabýval, a to v rozsudcích z 28. 4. 2022, č. j. 15 A 37/2020 - 44, z 9. 11. 2022, č. j. 10 A 101/2021 - 42, a z 18. 12. 2023, č. j. 5 A 113/2020 - 50. Jakkoli se tyto rozsudky nevyjadřovaly ke zcela totožným námitkám, s jejich obecnými východisky se i nyní rozhodující senát ztotožňuje. V dalším posouzení z nich proto zčásti vychází.
31. Zvláště upozorňuje na to, že v citovaných rozsudcích již dříve akcentoval význam zveřejnění profilu zadavatele, který mu ZZVZ přikládá. V ustanovení § 214 odst. 1 se s okamžikem uveřejnění internetové adresy profilu zadavatele ve Věstníku přímo spojuje okamžik, od kterého se informace nacházející se na profilu zadavatele považují za uveřejněné podle tohoto zákona. To znamená, že na informace zveřejněné na profilu zadavatele, jehož internetová adresa dosud nebyla uveřejněna ve Věstníku, nelze nahlížet jako na informace uveřejněné v souladu se zákonem. Ustanovení § 214 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek pak vyžaduje, aby zadavatel využíval k uveřejňování informací o svých veřejných zakázkách pouze jeden profil, který je ve Věstníku veřejných zakázek označen jako aktivní.
32. Cíl, který sleduje požadavek na uveřejnění internetové adresy profilu zadavatele ve Věstníku, jenž byl poskytovatelem dotace (žalovaným) vtělen rovněž do bodu č. 5 PpVD, tkví v dosažení maximální míry transparentnosti zadávacích či výběrových řízení. Tento požadavek má oporu i v obecné části PpVD, konkrétně bodu 3 věty první Obecných principů, dle kterého byla žalobkyně povinna při zadávání zakázek dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

33. Každý potenciální dodavatel usilující o účast ve výběrovém řízení má tímto způsobem zajištěnu možnost zjistit z Věstníku adresu profilu zadavatele, z něhož pak může čerpat konkrétní údaje o zahájeném výběrovém řízení. Tím, že internetovou adresu svého profilu žalobkyně nezveřejnila, jim tuto možnost upřela, čímž porušila i zásadu transparentnosti výběrového řízení. Potenciální uchazeči totiž mohli potřebné informace o výběrovém řízení dohledat jen v případě, pokud by z jiných zdrojů, než z Věstníku, zjistili, že žalobkyně profil zadavatele má a ten pravidelně kontrolovali. Celý postup byl pro ně přinejmenším obtížnější, potenciálně tak mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a vést k omezení hospodářské soutěže, jak dovozoval žalovaný; v této souvislosti nelze neupozornit ani na skutečnost zjevnou ze správního spisu, tedy že se do předmětného výběrového řízení přihlásil jediný uchazeč.
34. V nyní projednávané věci žalobkyně nepochybně, že k uveřejnění profilu ve Věstníku nedošlo, tvrdí však, že jí toto pochybení nelze přičítat. V první řadě proto, že příslušný formulář CZ 05 není ve výčtu (nabídce) formulářů na internetových stránkách Věstníku; jeho struktura je podle ní nelogická. Vypořádání této námitky pak dle žalobkyně bylo nedostatečné, protože žalovaný nespecifikoval způsob prokázání svých tvrzení (která jsou navíc dle žalobkyně rozporná: *formulář není v nabídce vs. je dostupný*).
35. Žalovaný k předmětné otázce v napadeném rozhodnutí uvedl, že formulář je dostupný, přestože není uveden v „kolonce“ vyhledat formulář na internetových stránkách Věstníku. Uvedl též, že to ověřil i dotazem u provozovatele Věstníku. Podle soudu je tedy zřejmé, že na tuto námitku reagoval a dokonce se zabýval i dostupností formuláře. Nelze tak přisvědčit údajné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Jakkoli soud připouští jistou úspornost jeho odůvodnění – bylo by nepochybně žádoucí, pokud by v odůvodnění přímo zaznělo, jakým způsobem si žalovaný dostupnost formuláře ověřil, co mu bylo provozovatelem Věstníku sděleno či odkud přesně je formulář dostupný apod. –, podstatné je, že z něj lze alespoň v nezbytných obrysech zjistit, zda a jak dostupnost formuláře ověřoval (dotazem u poskytovatele). V tomto ohledu soud rovněž připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit jeho samotný obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. V soudní praxi by mělo být spíše výjimečné a vyhrazeno jen situacím, kdy není z odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnocení podstatných důvodů vůbec patrné (např. rozsudek NSS z 26. 7. 2023, č. j. 6 Afs 135/2022 - 27).
36. V tomto případě je zřejmé, že formulář měl žalovaný ve Věstníku za dostupný a že tento závěr opíral o odpověď provozovatele Věstníku. Bližší informace lze pak získat nahlédnutím do správního spisu. V něm se nachází soubor obsahující e-mailovou komunikaci mezi žalovaným a provozovatelem Věstníku, resp. podporou jeho informačního systému (VVZ Service Desk). Dotaz žalovaného zněl: *Dobrý den, prosím o informaci, zda je pro zadavatele na stránkách VVZ k dispozici formulář CZ 05, popř. rovněž o informaci, jakým způsobem je pro zadavatele přístupný, jelikož daný formulář nelze nalézt v kolonce vyhledat formulář. Děkuji, s pozdravem Aleš Šrp, Ministerstvo průmyslu a obchodu*. Na to mu bylo podporou informačního systému Věstníku sděleno: *Dobrý den, formulář CZ05 slouží k oznámení profilu zadavatele a je na našich stránkách přístupný k podání i k vyhledávání. Pokud chcete konkrétní formulář CZ05 vyhledat k nahlédnutí, musíte jej ve veřejné části hledat v oddíle "Vyhledat profil". Tam můžete vyhledávat podle názvu zadavatel či podle IČA zadavatele*.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

37. Z toho se zcela jednoznačně podává, že příslušný formulář standardně zadavatelům přístupný je na internetových stránkách Věstníku a dále, že konkrétní (existující) formuláře lze vyhledat v rámci kolonky (oddílu) „Vyhledat profil“. Žalobkyně tento závěr dále konkrétněji nezpochybňuje, přestože měla k tomuto dokumentu, jakož i celému správnímu spisu, přístup. Upozorňuje pouze na to, že v březnu 2023 došlo ke vzniku nové verze Věstníku a není proto jasné, k jaké verzi se dotaz vztahoval. Jakkoli lze tvrzení o změně provozovatele přisvědčit, pro posouzení věci není relevantní. Soud nemá pochybnosti, že formulář CZ 05 byl dostupný i dříve.
38. Z vyjádření provozovatele Věstníku nevyplývá, že by snad byl formulář zpřístupněn nově (a dříve dostupný nebyl), především však lze odkázat na výše citované rozsudky zdejšího soudu, v nichž nebyla dostupnost formuláře CZ 05 žádným způsobem zpochybněna. Jednalo se naopak o případy, kdy byl formulář standardně použit, byť opožděně či nesprávně. Nepochybně tak musel být zadavatelům běžně dostupný. To konečně vyplývá i z vyhlášky č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele, které byla účinná v době od 1. 10. 2016 do 31. 1. 2024, tj. i v rozhodné době vyhlášení zakázky. Předmětná vyhláška v § 15 odst. 1 písm. a) stanovila, že zadavatel k uveřejnění ve Věstníku v souvislosti s profilem zadavatele použije *národní formulář CZ 05 "Oznámení profilu zadavatele"*, který byl pak definován v příloze č. 5 této vyhlášky. Formulář tedy žalobkyně mohla mít k dispozici, i kdyby jej snad na stránkách Věstníku nenalezla. Soud má proto za to, že v přístupu žalovaného nejde vidět nepřipustné zjednodušování či nedostatečné zjištění skutkového stavu – žalovaný reagoval způsobem odpovídajícím argumentaci žalobkyně. Jelikož o skutkovém stavu neexistují důvodné pochybnosti, neuplatní se ani zásada *in dubio pro reo* (aniž by se soud musel zabývat její relevancí a mezemi jejího eventuálního uplatnění v této věci).
39. Žalobkyně nadto svou argumentaci zakládala čistě na tom, že formulář není dostupný v nabídce vyhledávání formulářů (nyní dostupné z <https://vvz.nipez.cz/vyhledat-formular>). Sama tato skutečnost nemůže ve světle výše uvedeného založit důvodnou pochybnost o dostupnosti příslušného formuláře a v tomto ohledu přinutit soud k dalšímu zkoumání a ověřování skutkového stavu. Soud tuto záložku/kolonku chápe primárně jako možnost vyhledání formuláře již založených, resp. uveřejněných zakázek; nejedná se o vzory formulářů ke stažení. Už vůbec nejde o vyhledávání profilů zadavatelů – ty se vyhledávají v jiné záložce hlavní nabídky. Formulář CZ 05 proto v nabídce logicky schází (což lze dovodit již z odpovědi technické podpory Věstníku). Právě záložka vyhledávání profilu zadavatele je pak způsob, jakým se uchazeči mohou o profilu zadavatele dozvědět. Neobstojí proto ani argument, že uchazeči stejně nemohli informaci o profilu zadavatele vyhledat.
40. Absence formuláře ve Věstníku podle žalobkyně způsobovala i nejasnost a zmatečnost bodu č. 5 PpVD. Ani této námitce nemohl soud přisvědčit, příliš jí ostatně nerozumí. Výše citovaný bod č. 5 soud považuje za zcela jednoznačný a srozumitelný: jasně stanoví, že výběrové řízení musí být zahájeno zveřejněním oznámení na profilu zadavatele, upřesňuje, co se profilem zadavatele rozumí a dále explicitně upravuje povinnost si nejdříve založit profil a poté zveřejnit jeho internetovou adresu ve Věstníku. K tomu pak výslovně dodává, že se pro tento postup má použít *Oznámení profilu zadavatele – formulář CZ05*. O znění a významu předmětného ustanovení nelze mít pochybnosti. Stejně tak soud nemá pochybnosti o tom, že formulář je standardně dostupný a stanovený požadavek tudíž realizovatelný (viz výše).

41. Nedůvodnou je i námitka, že žalobkyně byla nesprávně poučena pracovníkem žalovaného, že se na její zakázku pravidla spojená s Věstníkem neaplikují. V tomto případě jde tedy o otázku případného vytvoření legitimního očekávání žalobkyně. Soud zdůrazňuje, že v obecné rovině nelze vyloučit, že poučení (ujištění) ze strany správního orgánu může být pro založení legitimního očekávání relevantní. Musí z něj ovšem vyplývat, že se správní orgán konkrétní situací zabýval, právně ji posoudil a výslovně potvrdil, že dospěl k závěru svědčícímu ve prospěch daného subjektu. Takové ujištění musí být dostatečně konkrétní, určité a v souladu s právními předpisy (obecně srov. rozsudky NSS z 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012 - 38, č. 2713/2012 Sb. NSS, nebo z 31. 1. 2024, č. j. 5 Afs 296/2022 - 34, či z 9. 4. 2024, č. j. 6 Ads 298/2023 - 23). Konkrétní ujištění je rovněž nutné doložit. Žalobkyně však – přesto, že jí to vytknul již žalovaný – k údajné komunikaci s úředníkem žalovaného ničeho neuvádí a nedokládá. Ze správního spisu (podaných námitek) vyplývá, že se měl na žalovaného obrátit administrátor zakázky, nyní zástupce žalobkyně v tomto řízení. Obdobně jako žalovaný přitom i soud konstatuje, že tato komunikace není nikde zachycena, není jasné, koho zástupce žalobkyně kontaktoval a jaká byla podoba ujištění ze strany správního orgánu.
42. Prostý poukaz na údajnou informaci úředníka nemůže obstát tím spíše v situaci, kdy bod č. 5 PpVD vyznívá zcela jednoznačně (viz výše). Neposkytuje tedy žádný prostor pro jiný možný náhled, podle kterého by se na zakázku žalobkyně neměla vztahovat povinnost uveřejnění profilu ve Věstníku. Bez významu není v tomto směru ani argument žalovaného, že je to žalobkyně, kdo je jako příjemce dotace odpovědný za dodržení dotačních podmínek. Je to ona, kdo čerpá dobrodiní společnosti v podobě získání dotace, tomu pak odpovídá důraz na dodržení všech stanovených pravidel. V případě nejasností lze od ní přinejmenším očekávat aktivní snahu informovat se o dalším postupu oficiální cestou.
43. S ohledem na shora uvedené nemůže soud konečně žalobkyni přisvědčit ani v tom, že by předmětné pochybení bylo zcela marginální a uložená sankce 25 % nepřiměřená. Žalobkyně tuto svou námitku dále nerozvedla. Soud proto v obdobné míře obecnosti uvádí jen tolik, že nemá důvod jakkoli zpochybňovat podřazení řešeného pochybení pod bod č. 1 Kategorizace sankcí, stejně jako vlastní adekvátnost sankce. Žalovaný nekrátil dotaci zcela, ale na základě zjištění, že byla dodržena alespoň určitá míra uveřejnění, přistoupil k aplikaci sankce ve výši 25 % z částky způsobilých výdajů, což je nejmenší sankce, kterou lze za tento druh pochybení dle uvedeného dokumentu uložit. Proporcionalitu sankce tak do jisté míry žalovaný zohlednil již samotným odstupňováním sankcí v Kategorizaci sankcí. V souladu s úvodními ustanoveními (návodkou) tohoto dokumentu (body 2 a 3) byly navíc způsobilé výdaje kráceny jen ve vztahu k příslušné zakázce, nikoli projektu jako celku.
44. Soud výše odůvodnil, proč má za to, že neuveřejnění profilu zadavatele ve Věstníku není pochybením zcela marginálním, nýbrž že naopak ovlivňuje transparentnost celého řízení, potažmo výběru dodavatele. V řízení před soudem přitom žalobkyně nepředestřela žádné skutečnosti, které by důvodnost krácení dotace ve výši 25 % zpochybnil. Pouze na okraj soud dodává, že nepřehlédl, že podle bodu 4 návodky se sankce neuloží, pokud má pochybení pouze formální charakter bez jakéhokoliv skutečného nebo potenciálního finančního dopadu; tento předpoklad však splněn nebyl.

VI. Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

45. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
46. Výroky o náhradě nákladů II a III jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní také rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. října 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.